

24) I stk. 3, sidste punktum, ændres ordene „i overensstemmelse med reglerne i § 62, stk. 3“ til: „efter nærmere af finansministeren fastsatte regler“.

Til § 42.

25) I stk. 2, 5. linie, udgår ordene „, jfr. dog § 62, stk. 4“.

26) Som nyt stk. 4 og 5 indføres:

„Stk. 4. I tilfælde, hvor en klage er indgivet indtil 2 måneder efter udløbet af den i stk. 2 fastsatte frist, kan skyldrådet, såfremt det finder, at undskyldende omstændigheder gør sig gældende, se bort fra den skete overskridelse af klagefristen.

Stk. 5. Finansministeren kan iøvrigt, hvor ganske særlige forhold måtte tale derfor, give tilladelse til, at skyldrådet eller landsskatteretten tager en klage under påkendelse, uanset at betingelserne for sagens indbringelse for skyldrådet eller retten ikke er opfyldt.“

Til § 47.

27) 1. punktum affattes således:

„Mener en ejer, at en ejendom, som af vurderingsrådet er anset for fuldt afgiftspligtig til ejendomsskyld og grundskyld til staten, helt eller delvis er lovmæssigt fritaget for sådan ejendomsskyld og grundskyld, må ejeren indbringe spørgsmålet herom for finansministeren.“

Der henvises til begrundelsen for ændringsforslag nr. 6.

Der henvises til begrundelsen for ændringsforslag nr. 6.

Ifølge § 13, stk. 1 og 2, i lov nr. 108 af 31. marts 1938 om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v. kan landsskatteretten i tilfælde af for sent indgivet klage, såfremt den finder, at undskyldende omstændigheder gør sig gældende, se bort fra den skete overskridelse af klagefristen. Endvidere kan finansministeren, hvor ganske særlige forhold måtte tale derfor, give tilladelse til, at landsskatteretten tager en klage under påkendelse, uanset at betingelserne for sagens indbringelse for retten ikke er opfyldt, f. eks. fordi vurderingsrådets afgørelse ikke har været påklaget for skyldrådet.

Navnlig efter at de tidligere særlige byskyldkredse er blevet ophævet ved finansministeriets bekendtgørelse af 13. juli 1954 og henlagt under vedkommende amtsskyldkreds, således at den direkte klageret over vurderingsrådets afgørelser til landsskatteretten er bortfaldet, og skyldrådet herefter i alle tilfælde er 1. klageinstans, har der vist sig trang til at give skyldrådet adgang til at dispensere fra klagefristen indenfor det tidsrum, i hvilket klagebehandlingen normalt står på, samt til at give finansministeren beføjelse til at tillade, at skyldrådet tager en klage under påkendelse, uanset at betingelserne for sagens indbringelse for skyldrådet ikke er opfyldt.

De foreslåede bestemmelser tilsigter at afhjælpe disse mangler.

Der henvises til begrundelsen for ændringsforslag nr. 21.